

رفتارگرایی افراطی!

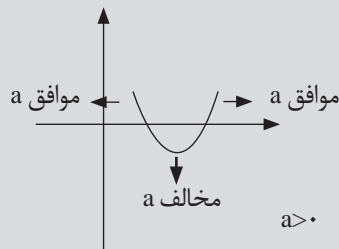
وقتی که معلم از صفر تا ۱۰۰ سؤال‌های
دانش‌آموزان را حدس می‌زند!

حمید فضل‌اللهی، دبیر ریاضی شهرکرد و در حال حاضر مأمور به تدریس در تهران

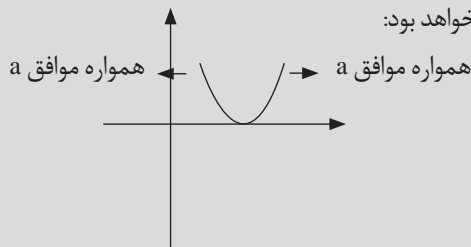
روزی در کلاس درس پایه «دوم ریاضی» (معادل پایه ۱۰) مشغول تدریس تعیین علامت سه جمله‌ای درجه دوم $P=ax^2+bx+c$ بودم. پس از تعیین ریشه‌ها و رسم منحنی، به جدول زیر رسیدیم:

x	$-\infty$	x_1	x_2	$+\infty$
P	a موافق	ϕ	a مخالف	a موافق

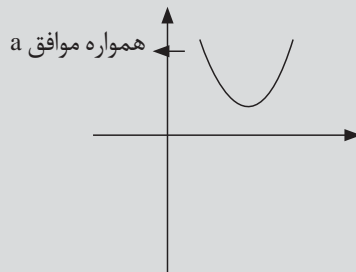
در این هنگام، یکی از دانش‌آموزان دست خود را بالا برد. به او گفتم «می‌دانم سؤال چیست؟! می‌خواهی بپرسی که اگر عبارت درجه دوم دارای یک ریشه بود، جدول و منحنی به چه صورت تبدیل می‌شود؟! بله جدول به صورت زیر خواهد بود:

x	$-\infty$	x	$+\infty$
P	a موافق	ϕ	a موافق

بار دوم دست دانش‌آموز بالا رفت. دوباره بدون توجه به سؤال او، گفتم که «بله درست است! حالت سومی هم هست که اگر معادله دارای جواب نباشد، تعیین علامت به صورت زیر خواهد بود»:

x	$-\infty$	x	$+\infty$
P	a موافق علامت		

بار سوم دست دانش‌آموز بالا رفت! به او گفتم: «مگر دیگر جای سؤال باقی مانده؟! دانش‌آموز با حالت عاجزانه گفت که «آقا ببخشید! از اول ساعت تا الان حالم خیلی بده! چند بار هم دست گرفتم؛ اگر اجازه می‌دین؟ می‌خوام برم بیرون!»